

Nr 43.

Ankom till Riksdagens kansli den 23 april 1912 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 14 kap. 33, 34 och 46 §§ strafflagen.

Närvarande: herrar Widén, Lindhagen, Stärner, af Ekenstam, Trana, Gezelius*), grefve Mörner, von Baumgarten, Olsson i Hof, Rogberg, Pettersson i Södertälje, Jansson i Edsbäcken, Olsson i Broberg, Olsson i See, Pettersson i Bjällbo och Persson i Norrköping.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 29 mars 1912 dagtecknad proposition nr 109 har Kungl. Maj:t under åberopande af propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 14 kap. 33, 34 och 46 §§ strafflagen.

Härigenom förordnas, att 14 kap. 33, 34 och 46 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

33 §.

Har någon, på sätt i 30 § sägs, utsatt eller från sig skilt sjuklig, bräcklig eller eljest hjälplös person, den han pliktig var att vårda, eller

har någon satt ut eller öfvergifvit den han sig åtagit eller eljest pliktig var att fortskaffa eller ledsaga; och skedde det å sådant ställe eller under sådana omständigheter, som i 30, 31 eller 32 § sägas; vare lag, som där för hvarje fall stadgadt är.

34 §.

Har kvinna, som af oloffig beblandelse varit hafvande, i annat fall än i 22 § sägs, uppsåtligen dödat sitt barn, och var gärningen föröfvad under inflytande af den öfvergifna eller nödställda belägenhet, hvori hon i följd af barnets födelse befunnit sig; då må straff efter 1 eller 3 § nedsättas till straffarbete i fyra år eller, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, till straffarbete i två år.

Där brottet stannat vid försök, må straff, som enligt 2 § eller 18 § 1 mom. å gärningen följa bort, nedsättas till straffarbete i sex månader. Har kvinnan under de omständigheter, som i 1 mom. sagts, utsatt barnet eller det eljest uppsåtligen från sig skilt och såmedelst i hjälplöst tillstånd försatt, då må jämväl straff efter 30 § eller 31 § andra punkten nedsättas under hvad eljest å gärningen följa bort, dock lägst till straffarbete i sex månader.

46 §.

Den, som gjort sig förfallen till straff efter 19, 28 eller 40 §, eller i annat fall, än 34 § afser, fälles till straff efter 1 eller 2 § eller 18 § 1 mom., skall ock dömas medborgerligt förtroende förlustig. Lag samma vare, om någon efter 18 § 2 mom. eller 27 § pröfvas skyldig till straffarbete i minst sex månader.

*Utskottets
yttrande.*

Ifrågavarande proposition är föranledd af en Riksdagens skrifvelse den 21 mars 1911, däri Riksdagen anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, i hvad mån och på hvad sätt lindrigare straff skulle kunna stadgas för kvinna, som, utan att de i 14 kap. 22—25 §§ strafflagen stadgade förutsättningar vore för handen, dödat sitt barn eller gjort försök därtill, samt för Riksdagen framlägga det förslag, som däraf kunde föranledas.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för propositionen, får utskottet hänvisa till de vid densamma fogade utdragen af statsrådsprotokollet.

Utskottet har vid granskning af förevarande lagförslag icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning. Utskottet får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 april 1912.

På lagutskottets vägnar:

JOHAN WIDÉN.
